

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Jitky Zavřelové a soudců Tomáše Foltase a Jana Kratochvíla v právní věci žalobce: **M. A. S.**, zajištěn v Zařízení pro zajištění cizinců Balková, Balková 1, Tis u Blatna, proti žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy, odbor cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2176/2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 11. 2024, čj. KRPA-340789-20/ČJ-2024-000022-MIG, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 3. 1. 2025, čj. 19 A 62/2024-14,

t a k t o :

- I. Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**
- II. Žalobci **s e u s t a n o v u j e** zástupkyní pro řízení o kasační stížnosti Mgr. Pavlína Zámečníková, advokátka se sídlem Milady Horákové 1957/13, Brno.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Rozhodnutím žalované z 30. 10. 2024, čj. KRPA-340789-7/ČJ-2024-000022-MIG, byla stanovena doba zajištění žalobce v délce 30 dnů ode dne omezení osobní svobody. Rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto usnesení žalovaná rozhodla o prodloužení doby zajištění žalobce o 23 dnů podle § 129 odst. 7 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále „zákon o pobytu cizinců“), za účelem předání podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (dále „nařízení Dublin III“).

[2] Žalobu podanou žalobcem Městský soud v Praze shora uvedeným rozsudkem zamítl. Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále „stěžovatel“) kasační stížnost a spolu s ní požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

II. Návrh na přiznání odkladného účinku

[3] V návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatel uvedl, že žije dlouhodobě v ČR, dodržuje společenské zvyklosti, je bezproblémový. V případě vycestování by neměl možnost vystupovat v řízení osobně a řádně uplatňovat právo na spravedlivý proces. V zemi původu hrozí stěžovateli závažná újma.

[4] Žalovaná se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřila.

[5] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 a 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Kromě formální podmínky, jíž je podání příslušného návrhu, je pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nutné splnění tří podmínek: (1) výkon nebo jiné právní následky musejí pro stěžovatele znamenat újmu, (2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (usnesení rozšířeného senátu NSS z 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS, bod 24). Odkladný účinek pak může být v řízení o kasační stížnosti přiznán a působit nejen ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí krajského soudu, ale i přímo ve vztahu ke správnímu rozhodnutí, k jehož přezkumu se dotyčné řízení před krajským soudem vedlo (usnesení NSS z 6. 12. 2005, čj. 2 Afs 77/2005-96, č. 786/2006 Sb. NSS).

[6] Povinnost tvrdit a osvědčit hrozbu újmy tíží stěžovatele (usnesení NSS z 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32, nebo z 24. 9. 2015, čj. 2 As 218/2015-50). Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být proto dostatečně individualizovaný a podepřený konkrétními důkazy (usnesení NSS z 30. 1. 2012, čj. 8 As 65/2011-74), přičemž stěžovatelem tvrzená a prokazovaná újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická a bagatelní (usnesení NSS z 3. 10. 2017, čj. 9 Afs 275/2017-20).

[7] V posuzované věci dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti dány nejsou.

[8] Zajištění působí stěžovateli újmu z povahy věci, neboť jeho podstatou je zásah do osobní svobody. Jde však o újmu, která je se zajištěním neoddělitelně spojená, a sama o sobě nemůže odůvodňovat přiznání odkladného účinku, který by vedl k zániku zajištění. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v případě, kdy se jedná o dočasné zajištění cizince za účelem předání podle nařízení Dublin III (tedy nikoliv případ již samotného předání), by také zpravidla znamenalo, že rozhodnutí ve věci samé by již bylo zbytečné. Nejvyšší správní soud již v minulosti uvedl, že „z povahy institutu zajištění cizince za účelem správního vyhoštění dle ustanovení § 124 a násl. zákona o pobytu cizinců, nepřichází přiznání odkladného účinku v úvahu, neboť by zcela popíralo samotný smysl a účel zajištění, kterým je časově ohraničené omezení osobní svobody za účelem správního vyhoštění cizince“ (usnesení NSS z 19. 1. 2012, čj. 9 As 130/2011-71; z nedávné doby lze odkázat např. na usnesení NSS z 19. 6. 2023, čj. 4 Azs 186/2023-24, bod 14, či usnesení NSS z 30. 5. 2024, čj. 5 Azs 124/2024-37). Totéž obdobně platí i ohledně zajištění za účelem předání podle nařízení Dublin III. Stěžovatel neuvedl žádný výjimečný důvod, proč by tomu tak v jeho případě nemělo být. Stěžovatelem uváděné důvody pro přiznání odkladného účinku vycházejí z

pokračování

předpokladu, že v důsledku napadeného rozhodnutí bude nucen vycestovat. Tak tomu ovšem není. Účel zajištění, resp. jeho prodloužení, je právě přesně opačný, tedy aby stěžovatel neopustil území ČR, než bude připraveno jeho předání do jiného členského státu EU.

[9] Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. nepřiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Tím nijak nepředjímá, jaké bude jeho rozhodnutí ve věci samé.

III. Ustanovení zástupce

[10] Stěžovatel také navrhl, aby mu byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupce, protože splňuje podmínky dle § 35 odst. 10 s. ř. s. K výzvě soudu zaslal stěžovatel formulář o osobních, majetkových a výdělkových poměrech, v němž uvedl, že nemá žádný majetek.

[11] Z § 35 odst. 10 s. ř. s. vyplývá, že předseda senátu může navrhopateli ustanovit zástupce tehdy, jestliže jsou splněny dvě podmínky: 1) jde o účastníka, u něhož jsou dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, a 2) je to nezbytně třeba k ochraně jeho práv.

[12] V tomto řízení ve věci týkající se rozhodnutí o prodloužení zajištění je stěžovatel osvobozen od soudních poplatků ze zákona (§ 11 odst. 2 písm. i) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích). To ale bez dalšího neznamená splnění první uvedené podmínky. Soud totiž musí i v takovém případě posoudit, zda jsou splněny konkrétní podmínky pro osvobození od soudních poplatků podle § 36 odst. 3 s. ř. s. (rozsudek NSS z 24. 8. 2011, čj. 4 Azs 22/2011-46).

[13] Z předloženého prohlášení je zjevné, že stěžovatel nedisponuje příjmy v dostatečné výši, z nichž by mohl hradit náklady zastoupení advokátem. Stěžovatel tedy splňuje první podmínku pro ustanovení zástupce, neboť je u něj dán důvod pro osvobození od soudních poplatků ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s.

[14] Ke druhé podmínce Nejvyšší správní soud konstatuje, že zastoupení advokátem je jednou ze zákonných podmínek řízení o kasační stížnosti (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Proto není třeba naplnění této podmínky ve stávajícím řízení blíže zkoumat, neboť potřeba zastoupení ve smyslu § 35 odst. 10 s. ř. s. se ze zákona předpokládá.

[15] Vzhledem k tomu, že v daném případě jsou splněny obě podmínky obsažené v § 35 odst. 10 s. ř. s., Nejvyšší správní soud ustanovil stěžovateli k ochraně práv zástupkyni Mgr. Pavlínu Zámečnickovou, advokátku se sídlem v Brně se zaměřením mj. na cizinecké a azylové právo, která souhlasí s ustanovením *ex offi*.

[16] Nejvyšší správní soud ustanovenou zástupkyni žádá, aby soudu průběžně sdělovala provedení úkonů, které nebudou patrné ze spisu, neboť soud o odměně ustanoveného zástupce rozhoduje zpravidla spolu s konečným rozhodnutím ve věci a vychází tak pouze z úkonů, které mu jsou k tomuto datu doloženy. Soudem ustanovená zástupkyně nechť

soudu současně sdělí číslo bankovního účtu, na který bude možno přiznanou odměnu poukázat, a zda je plátekyní daně z přidané hodnoty či nikoliv.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 20. února 2025

Jitka Zavřelová
předsedkyně senátu